

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 8.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Χαιρετισμοί αλλόκοτοι με αλφαβήτου τάξι,
πού κάθε υποψήφιος με δαύτους θά θαμάξη,

“Άγγελος εξοφτέρουγος σ’ τὸ κόμμα πρωτοστάτης,
κατόπιν συζητήσεως καὶ γνώμης σοφοτάτης.
σ’ τὸ σὺν δετόρο τὸν Τρυκλὸ ἐπέηγε νὰ προσπέση
καὶ νὰ τὸν πείση νὰ δεχθῆ τὴν τέταρτη τῆ θεία,
κι’ ὁ ἄγγελος σὰν ἔρθαιε ἀμέσως πέρνει φόρο
κι’ ἐξίστατο καὶ ἴστατο κρῦνάζων σ’ τὸ δετόρο·
χαίρε σεπτῇ ἀντικιτῇ τῆς Κορωνῆς κορῶνα
χαίρε πού τῶν Ἀργοναυτῶν θυμάται τὸν ἀγῶνα,
χαίρε πού πρέπει νὰ ζωστῆς δετόρο τ’ ἄρματα σου,
χαίρε πού κρέμουντ’ ὑπουργοὶ ἀπὸ τὰ γόνυτά σου
χαίρε κλεινοῦ συνδιασμοῦ μοναδικὸν συμπλήρωμα,
χαίρε πού θᾶται προμαχὸν, φορτέτσα καὶ ὄχιρῶμα·
χαίρε πού πρόξενος χαρᾶς θά γίνης ἀνεκρῆστου
χαίρε ἢ ἀπολύτρωτις δακρύων Θεοφράστου
χαίρε πού δὲν ζετᾶζουμε παλίμπαις καὶ ἂν εἶσαι
χαίρε πού σὰν τὸ Φάουστο δετόρο νεουργεῖσαι
χαίρε πού πρέπει ν’ ἀκουστῆς καὶ σὺ σὲ τέτοιους βόλους,
χαίρε γιατρὲ ἀνύμφευτε πού θὰν τοὺς σώσης ὄλους,

Βλέπων ὁ γέρος ἑαυτὸν εἰς ἄγνοιαν μεγάλην
καὶ ἀποφεύγων ἐκπαλαί τῆς ἐκλογῆς τὴν πάλην,
εἶπε “ πῶς ἔσται δυνατὸν ἐγὼ μὲς τὰ γεράματα
καὶ σ’ τὰ καλὰ καθούμενα νὰ βγῶ σὲ τέτοια πράγματα ;
ν’ ἀρῆσω τοὺς ἀρρώστους μου κι’ ἐδῶ τὴν ἐξοχῆ μου,
τῷ ὄντι δυσπαράδεκτον φαίνεται τῇ ψυχῇ μου
καὶ κάλλιστα σὲ μὲς στιγμῇ πού τόσο ἄλλοι κλένε,
δὲ βγαῖνω κι’ ἀλληλοῦτα κοντὸς ψαλμὸς πού λένε.

Ἐνῶσιν εὐθύς τοῦ πράγματος εἰ χωρικοὶ λαβόντες
καὶ τοῦ γιατοροῦ τὸν ἀρνησιν ἀνάρμοστον εὐρόντις
καὶ θέλοντες νὰ δοξασθῆ τῆς Κορωνῆς τὸ χῶμα,
ἐτρέξανε σ’ τὸ σπίτι του καὶ ὄλοι μ’ ἓνα στόμα
ἀρχίζουν νὰ φωνάζουνε καὶ νὰ κραυγάζουν οὕτω,
χαίρε μεγάλε θησαυρὲ γιὰ τὸ χωριὸ μας τοῦτο,
χαίρε τῆς κρέμας συμφορὰ καὶ τραῦμα πολυθρήνητον,
χαίρε τῆς μπάτινας χαρὰ καὶ θαῦμα πολυθρύλλητον,
χαίρε πού σὲ ταΐζουμε μιζύθρες καὶ πιτσούνια,
χαίρε πού δὲν εἶναι καιρὸς νὰ κάνης μουτσουτσούνια·
χαίρε πού θᾶσε γέφυρα, χαίρε πού θᾶσε σκάλα
γιὰ ν’ ἀναιθοῦν οἱ χαμηλοὶ σ’ τοὺς Πρόνους καὶ στῆ Σκάλα
χαίρε π’ ἂν ἴσως ἀρνηθῆς θά γεννηθοῦν παράπονα
χαίρε πού θά ξαλαφισθοῦν στ’ Ἀράκλι τ’ ἀπρηκάπονα
καὶ θά πδοῦν περήφαια στ’ Ἀργοστολιῶ τοὺς μόλους,
χαίρε γιατρὲ ἀνύμφευτε πού θὰν τοὺς σώσης ὄλους.

Δύναμις τότε θεϊκῇ φωτίζει τὸ δετόρο
καὶ λέγει μὲ συγκίνησι σ’ τὸν ἀγγελιοφόρο,
“ ἀφοῦ καὶ μὲ ὑπέδειξαν ἀγρὸν εἰς εὐφορίαν
εἶπέ σ’ αὐτοὺς τοὺς θελοντας θερίζειν σωτηρίαν,
πῶς καίτοι γέρον ἄνθρωπος μὲ βάσανα καὶ πόρους,
μεγάλο ἀλληλοῦτα ἐξασφαλῶ σ’ τοὺς Πρόνους.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

“Ἐσχάν ὁ ἄγγελος τὸ νὰ, τῷ γέρον σ’ εἰς ἀκατέλιον
ἐμπῆκε μὲς τὴν θυμῆ τοῦ Κολοβομακίου

κι' ἀνέδραμε πρὸς τοὺς ἐδῶ ἰθύνοντας τὸ κόμμα
 κι' ἀνέφερε τὴν εἰδήσιν τ' ὀλόχαρό του στόμα
 εὐθὺς δ' ἐσκίρτησαν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς τόσους φίλους
 καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόων πρὸς ἀλλήλους·
 χαῖρε δετόρο ποῦ βλαστοῦ εἶς' ἀμαράντου κλημα
 χαῖρε ποῦ Νῶε θὰ σέ ποῦν ὅταν σέ ἰδοῦν στοῦ βῆμα,
 χαῖρε ποῦ σὰν ἀπάντεχο ἐφύτρωσε ἀγγούρι,
 χαῖρε ποῦ κόβεις βέβαια τὸ αἷμα τοῦ Μουσούρη,
 χαῖρε ποῦ θ' ἀπομεινونه οἱ προῦχοντες νεκροί,
 χαῖρε πωσπαβενητάρησε, τὸν Πιέρο τὸ Μακρῆ
 χαῖρε ποῦ τ' ἀνεξάρτητα παιδιὰ τ' ἀφίνεις μέρτα
 κι' ἐχάλασε τὰ σχέδια δετόρου Δελλαπόρτα
 χαῖρε ποῦ σπέρνεις τσ' ἀρχοντιάς ἀκάνθας καὶ τριβώλους,
 χαῖρε γιατρὲ ἀνύμφευτε ποῦ θὰν τοὺς σώσης ὅλους.

Ζάλην νοήσας ἔνδοθεν ὁ Ἄθως, ἐτινάχθη
 κι' ὁ σώφρων Ἀγαμέμνωνας μεγάλως ἐταράχθη·
 ὁ δὲ Λακυθροδέφρινας Μουσούρης ὁ νευρώδης
 ἐκείδς κι' ἐκείδς ἐξάναψε κι' ἔγινε θηριώδης
 καὶ ἀμυριόλων ἕκαστος ἐπλήσθη λογισμῶν
 γιὰ τοῦ γιατροῦ τὴν σύλληψιν εἰς τὸν συνδιασμόν·
 πλὴν ὁ γενναῖος Θόδωρος ποῦ δύσκολα τὰ χάνει
 τοὺς εἶπε " μὴ ζαλιζέσθε καὶ τίποτα δὲν κάνει
 γιατί κι' ἂν οἱ ἀσπρόγαλοι τὸν ψεφίσουν ὅλοι
 Ἰλάμ καὶ ἀλληλούϊα θὰ φάη στ' Ἀργοστόλι.

ἸἸκουσαν τὰ γενόμενα ποιμένες καὶ βροσκοί
 κι' ἀμέτως τὴν τζαμποῦνα τοὺς ἐδέσανε στ' ἀσκή
 κι' ἐκεῖ μὲς τ' ἄγρια, βουὰ μὲς τ' ἄγρια λουλούδια
 ἠμνοῦν τὸν ὑπεράμωμον μὲ ῥίμες καὶ τραγοῦδια·
 χαῖρε χαρὰ τῆς Κορωνῆς καὶ τ' Ἀρκλιεῖοῦ καμάρι
 τῶν ἀσπρογάλων ἔκπαλαι τὸ γένος σὲ στιμάρει,
 χαῖρε ποῦ θὰ πετάξουμε καὶ σκούφια καὶ τσιποῦνι
 καὶ θὰ νιφτοῦμε μὲ βινέγκο καὶ μὲ Ζελέ σκαποῦνι,
 χαῖρε ποῦ συναγάλλονται καὶ πρόστυχοι καὶ φῖνοι
 χαῖρε ποῦ συγχωρεῖ οὐνε τσαροῦχι καὶ σκαρκίνι,
 χαῖρε ποῦ πρᾶγμα φαίνεται στοῦν Ἄθω δυσεξήγητον
 τοῦ Θεοφράστου σήμερον τὸ στόμα τὸ ἀσίγητον,
 χαῖρε ποῦ ἐξ αἰτίας σου στή Σκάλα καὶ στοὺς Πρόνους
 θὰ φάνε μᾶζο μερικοὶ νὰν τὸ θυμῶνται χρόνους,
 χαῖρε ποῦ μὲς τοὺς τέσσαρους σὰ γάτος θὰ τρυπώσης,
 χαῖρε γιατρὲ ἀνύμφευτε ποῦ κι' ἄλλους θὰ γλυττώσης.

Θεόπεμπτον νομίζουσα ἡ τοῦ Κεράλου χόρτα
 τοῦ Μουφιεράτου τὴ μορφή, σ' αὐτὴν ἐλπίζει τώρα

κι' ὄλα τῆς τ' ἄξια τὰ παιδιὰ, περήφανη καλᾶ· εἰ
 κι' ἀπὸ τὰ χέρια τοὺς χρυσο στεφάνι περιμένει
 νὰ στεφανώσῃ μόνη τῆς ἐκεῖνο τὸ κεφάλι·
 ποῦ τ' ὄνομά τῆς προσπαθεῖ νὰ τὸ δοξάσῃ πάλι.
 Σ' τὴν ἄκρη κάθε πάθος μας καὶ κάθε μας φαρμάκι
 κι' ἄς ποῦμε ἀλληλούϊα ὑπὲρ τοῦ Ἀντωνάκη.

ἸἸδον σ' τὰ μέρη τοῦ Ἑλλοῦ, οἱ παῖδες τῶν Χαλδαίων
 (ὄχι αὐτοὶ πώχτισαν τὸ σπίτι τὸ σπουδαῖον
 ἀλλ' ἄλλοι φίλοι τοῦ γιατροῦ ἐκ νηπιότητός του)
 τὴν ὑποψηφιότητα τῆς ἐξοχότητός του
 κι' ἐτρέξανε σ' τὴν Κορωνὴ κανίσκικα φορτωμένοι
 καὶ τοῦ γιατροῦ ἐψάλλανε κατεθουσιασμένοι,
 χαῖρε ποῦ μᾶς ἐγλύκανε τ' ἄξια τὸ μαντάτο
 σὰ νᾶθελε χορτάσουμε ῥικὶ καὶ μαντολάτο,
 χαῖρε πώρογιο σ' ὁ Ἑλλος μὲ τὸ δικό σου οὐρα
 χαῖρε ποῦ θάται μὲς τοὺς τρεῖς σὰ μάνα, σὰν κλωσσοῦρα
 χαῖρε ποῦ κλώσσα τὰ πουλιὰ σωστὰ θὰ μᾶς τὰ βγανῆς
 (καθὼς μὲ τὸ τραγοῦδι του τὸ λέει κι' ὁ Σουσάνης)
 χαῖρε ποῦ πρὸ θαυματουργῆ θὰν ἡ δική σου χάρι
 κι' ἀπὸ τοῦ γέρω Μεταξᾶ τὸ ἅγιο στιχάρι
 χαῖρε ποῦ μέγα ἔλεος, σ' ἀμαρτωλοὺς θὰ δώσης
 χαῖρε γιατρὲ ἀνύμφευτε ποῦ τέσσαρους θὰ σώσης.

ἸἸῆρυξ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ σπασμοδικῶς φωνάζων·
 ὁ τάλας Ἀδελόπουλος, ἐδῶ παραχειμάζων
 κι' αὐτὸς ποῦ βίον ὁ φτωχὸς μαρτυρικὸν διάγει
 γιὰ τοῦ γιατροῦ τὴν σύλληψιν μεγάλως ἐξεπλάγη
 κι' ἐφώναζε κι' ἐδίδασκε στὰ κεχνηῖα πλήθη,
 " ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοὶ ὄλα θὰ εἶναι μῦθοι
 καὶ μόνον νὰ πιστεύετε πῶς ἤγγικεν ἡ ὥρα
 καθ' ἣν νυμφίος ὁ γιατρός θὰ καταβῆ στὴ χώρα
 μετὰ βαῖων καὶ φανῶν καὶ κλάδων τοῦ χωρίου
 καὶ ὄλοι ἐν ὀνόματι θὰ ψάλλωσιν Κορίου,
 εὐλογημένος ὡσανὰ ὁ ἐπὶ πώλου ἕνου,
 ὁ βασιλεὺς τῆς Κορωνῆς, ὁ βασιλεὺς τοῦ Πρόννου,
 καὶ δίχως νὰ σκοτίζομαι νὰ σὰς διδάξω ἄλλο,
 θὰ γίνῃ ἀλληλούϊα σ' τὸν τόπο σας μεγάλο.

Λάμψα ποτὲ ὡς ἥλιος στοὺς Πρόνους ὁ Ῥωμάνος
 κι' ὀφείλων μόνον εἰς αὐτοὺς τῆς νίκης του τὸ κρᾶνος
 εἰς σκέψεις περιέπεσαν μεγάλας καὶ βαθεῖας
 ὅτε, ὡς ἄλλος Πωλὸς ἐπ' Ἀρμυθίας.
 Μουσούρης ἐμφανίζεται στοῦ πάτωμα τ' ἀπάνου
 καὶ ἀρχινᾷ τὰ ἐξῆς· νὰ φάλλῃ τὸν Ῥωμάνου,
 χαῖρε πολλῶν ἀνθρώπων ἀνδρῶν ετοιμορρόπων,

Θεόπεμπτον νομίζουσα ἡ τοῦ Κεράλου χόρτα
 τοῦ Μουφιεράτου τὴ μορφή, σ' αὐτὴν ἐλπίζει τώρα

ΠΑΚΣΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΛΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

χαίρε πού με τὸ μούτρο σου ἐδόξασες τὴν τόπον,
 χαίρε μεγάλη θάλασσα πού θά καταφονιάσῃς
 τὸν Φαραὼ τὸν νοητὸν χωρὶς νὰ φουρτουλιάσῃς,
 χαίρε πού θά σαστίσουνε μὲ τ' ἄσπρα πού θά πάρῃς,
 κι' ὁ Βι. ιερᾶτος, κι' ὁ γιατρός, κι' ὁ ὑπουργός, κι' ὁ Φλάρης,
 χαίρε πού θά τρυπώσουμε οἱ τρεῖς σὰν ἀρουραῖοι,
 χαίρε τσ' ἐπαγγελίας γῆ ἐξ ἧ; τὸ μάννα ῥέει,
 χαίρε πού θά μουσκλησωμε τσ' ἀνεξαρτήτους παῖδας,
 χαίρε Ῥωμᾶνε πρόεδρε περοῦκας καὶ μονέδας.

Ἐλλογοντο; καθὼς ξέρετε, Ῥικάρδου ἐκτεθῆναι
 καθῆκον σας ἀγαπητοὶ Κεφαλλονίτες εἶναι
 ἀφοῦ καὶ τρέχει χάρισμα σ' ἐκείνους π' ἀρρωστᾶνε,
 βροχὴ στὸ νὰ τῆς κάλπης του οἱ ψῆφοι σας νὰ πᾶνε·
 κι' ὅπως γιατροῦσι, τὰ χιτικιά, τὴ θερμῆ, τὴν ἀφθρίτη,
 ἐλπίζω καὶ τοῦ κράτους μας νὰ γιάνῃ τὸ βροχίτη
 κι' ἔτσι θά λείψῃ κι' ἀπὸ μᾶς τῆς πείνας τὸ συνάχι,
 ψιφᾶτε τότε τὸ λοιπὸν καὶ τὴν ευχή σας νάχη.

Νοσητημερὸν σαρτένουνε στοῦ Μεταξᾶ τῆς σκάλες
 περοῦκες πολυσήμαντες ἀντίκες καὶ μεγάλες
 καὶ συχνολιθανίζουνε τὴν ἀγιά του κᾶρα
 ἀπὸ τὸ προφουμάρισμα πού κάνουν τὰ τσιγάρα·
 κι' ἄλλοι μπροστά του σκύβουνε κι' ἄλλοι σταυροκοπιῶνται,
 καὶ ὕμνοι ἐπινίκιοι ἀπ' ὄλους ἀγκικιῶνται,
 χαίρε πού τ' ἄνθος Μεταξᾶ τῆ, ἀρθρασίας-εἶσαι
 γράματα δὲ σκιάζεσαι τὰ χρόνια δὲ φ. βεῖται,
 χαίρε πού φεύγεις κι' ἐρχεσαι κα' ὦ; τὸ χιλιθῶνι
 ὅταν ἀρχίς' ἢ ἀνοιξίς τῆς κάλπης νὰ ζιγῶνῃ,
 χαίρε πού μόλις ἐκδοθῇ διάλυσις φιρᾶνι,
 μὲ πρῶτο πλοῖο φαίνεσαι σὰ φάντες στὸ λιμάνι
 χαίρε πού ἡ ἐνέργεια τ' Ἀνδρέα σου ἡ σβέρτα,
 τὴν πρώτη μὲ τὴ δεύτερη θε νὰ σοῦ δώσῃ τσέρτα
 χαίρε πού θά τρομάζουνε, γιατρός καὶ ζωμερίτες
 ἢ δὴ δύο σου στιματίσιμα, τρισμακάρα, φαβορίτες

Ξέρω μὲ τί φανατισμὸ, ξέρω μὲ τί ἀγάπη,
 θε πάτε ν' ἀντικρύσετε τοῦ Κωσταγιτῆ τὴν κάλπη,
 τοῦ Κωσταγιτῆ πωζώστηκε κουμπούρα καὶ μαχαίρι
 κι' ἐπὶ καὶ ἐπολέμησε στοῦ Γρίμποβου τὰ μέρη
 κι' ἐδιάβαταν τριγύρω του τὰ βόλια σὰ μελίτσι,
 κι' ἡ βόμβες τὸ καπέλο του τοῦ τῶχουνε τριπύσει,
 τοῦ Κωσταγιτῆ πῶνε καρδιά καὶ τοῦ λαοῦ βλάστᾶρι,
 γι' αὐτὸ καὶ πᾶς συγγαίονμα, γενναῖοι μου κουμποῦροι.

Ὁλος ὁ κόσμος τοῦ νησιοῦ πῶχει μυαλό καὶ γινῶσι
 τὸν Ἄθω καὶ τὸν Ἵπουργὸ πρόπει νὰ στεφανώσῃ
 κι' ὅποιος κυτάξῃ κόμματα καὶ πάθη καὶ δεσπέτα,
 τοῦ λέω πῶς εἶν' ἀλαλος καὶ βλάκας σκέτα νέτα.
 Κι' οἱ δύο, μᾶς εἶναι χρήσιμοι γιὰ δύο χιλιάδες λόγους!
 γι' αὐτὸ κι' ἄς τοὺς ὑμνήσωμεν μὲ στίχους ἀναλόγους,
 Χαίρε Ῥωμᾶνε ντιστεγκὲ γλυκοκαμαρωμένε,
 κι' ἀπ' ὄλες τῆς ἀρχόντισσες πολυπιθυμημένε,
 (μᾶκαμ' ἢ χάρι τοῦ Θεοῦ κι' ἤλθες ἐδῶ ζευγάρι,
 εἶδ' ἄλλως θάχαμε καυγᾶ ποιά νὰ σὲ πρωτοπάρῃ)
 χαίρε Ῥωμᾶνε λυγρὲ π' ἀπ' τὴν ἡμέρα ποῦρτες,
 ἐκεῖ. οἱ πῶ-ρωγαν σουπιές, ξεραθυμᾶνε τοῦρτες,
 χαίρε καὶ σὺ πασίγνωστε μινίστρε Μομφερράτε
 π' ἂν ἔλθουνε τὰ πράγματα καθὼς τὰ προσδοκάτε,
 κι' ἂν ἔχουμε τὴ σημερινὴ κακομοιριά καὶ πείνα,
 θάρτ' ἢ μισὴ Κεφαλλονιά γιὰ θέσες σ' τὴν Ἀθήνα
 καὶ χαίρε πού θά βαρεθῆς καὶ θένα βλαστημήσῃς
 τὴν ὥρα πού συνέπεσε νὰ μᾶς ἐπιθυμήσῃς.
 Χαίρετε, χαίρετε κι' οἱ δύο κι' ὦρα καλὴ σας νᾶνε
 γιὰτὶ κι' οἱ πλούσιοι θά χαροῦν κι' οἱ νηστικοὶ θά φᾶνε!

Ἡεριοθεῖς ἀρχισαν κι' ἀπὸ τὰ δύο τὰ μέρη,
 κι' ὅπως ὁ γέρω διάλογος θελήσῃ νᾶν τὰ φέρῃ,
 ὄλο τοὺς μένει διάφορο τσ' ἀμάκας ἢ μιζιθρα,
 ὁ δὲ Μουσούρης, λέγεται, πῶς εἶπε στὴ Λακὺθρα:
 “ Ζήτω καὶ τοῦ Τρικούπη μας μὲ ὄλο του τὸ κόμμα,
 καὶ μὴ δακρύστε ἂν αὐτὸν ἐκάλυψε τὸ χῶμα
 γιὰτὶ καθὼς σᾶς τῶχουμε στὸ πρόγραμμα γραμμένο,
 τοῦ νοῦ του τὴν κληρονομιά, ἐγὼ τὴν περιμένω.

Ῥήτωρας ὢν πολὺφθογγος Μουσούρης ὁ νεφέλιος
 Λυσίας καὶ Κικέρωνας καὶ Δημοσθενὸς τέλειος,
 φίλος πού πάντα δωρεᾶν ἐδούλεψε κι' ἐργάστηκε
 κι' ἄνθρωπος πού θεόψυχα γιὰ μᾶς ἐθυσιάστηκε
 βγαίνει κι' ἐτούτην τὴ φορὰ τὸν τόπο μας νὰ σώσῃ,
 γι' αὐτὸ κι' ἄς τὸν ὑμνήσωμεν οἱ φίλοι του οἱ τόσοι!
 χαίρε Μουσούρη τένερε πού μὲ τὸ βουλευτικὸ
 ἔτι κι' ἂν ἔχεις τὸ χαλᾶς καὶ δὲ βαστά; καπίκι,
 χαίρε πού βγαίνεις βουλευτὴς γιὰ νὰ μᾶς διορθῶνῃς
 χωρὶς νὰ συλλογίζεσαι πῶς ὕλικῶς ζημιῶνεις,
 χαίρε πού γιὰ τὸν πόλεμο ἐκραζες σὰν κοράκι
 κι' ἐκούφενες σὸν κᾶφον τὸ πῶσι τοῦ Σατηράκη,
 χαίρε στολιδὶ φαντασιεῖς γιὰ τὰς βουλευτικῶσι
 χαίρε μεγάλων ἰδεῶν Τρικούπη γινουτήριος

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΥ

χαίρε περούκιες συμπαθής κι' αγαπημένη τσιτέρα
χαίρε τιμόνι και κουπί στού 'Αθου τήν πρατοτέρα.

Ξῶται πασχίζων ἐαυτὸν ἐκ τοῦ σφοδροῦ ἀγώνος
Ἀνδρέας ὁ πρωτόκλειτος ὦν ὄργανός και μόνος,
μέ τὸ μικρὸ του πρόγραμμα φωνάζει και κηρύττει
πῶς ἔπαθε περισσότερο κι' ἀπὸ τὸν Καλιβύτη
μαρτύρια και βάτανα κι' ἰσοῦλτα γιὰ τὸ κόμμα
κι' ἔσπωντας ποῦν ἀληθινά, ὅλοι μας μ' ἓνα στόμα,
τοῦ λέμε, μὴ μᾶς τὰ θυμᾶς τὰ τόσα τὰ κακά σου
πολὺ καλά τὰ ξέρουμε τὰ δίκαια τὰ δικά σου
κι' ὅλοι ποθοῦμε βουλευτὴς σ' τὸν τόπο μας γὰ ζῆς
ὅπως μπορεῖ νὰ δέεται κι' ὁ Γερωταραζῆς.

Τεῖχος γερὸ τοῦ πόπολου, προβαίνει Βινιεράτα
σὰ βράχος ὑπερήφανος ποῦ κύμα δὲ φοβάται
και πέρνωντας τὴ μαγική κι' ἀθάνατη τρομπέτα
σονάρεις και μαζώνεται στὸ λόχο ἡ βρεμπέτα.
Καράβι πῶχεις κύματα πελώρια νικημένα
ἀκουσε τὰ τραγούδι σου τ' ἀλεγροκαμωμένα
χαίρε ποῦ ἡ παρέα σου μέ τὸν παπᾶ τὸ Φλάρο
μέ κάνει μὴ νὰ βουρλιστῶ και μὴ νὰ μπατσελάρω,
και ποῦ νὰν τὸ πιστεύετε και ποῦ νὰ φαντασθῆτε,
πῶς θάρτη μὴ χροσῆ χρονιὰ γλυκὴ ν' ἀγκαλιασθῆτε.
Χαίρε ποῦ λίγο ἔλειψε νὰ νικηθῆ κι' ἡ φύσι
ἤρουν κεντρί τῆς ἀρχοντιῆς ἀπάνω σου ν' ἀντίση,
χαίρε ποῦ τ' ἀλαμπράσο σου μέ τὸ γιαιτρὸ τῆς Σιάλας
Τρωγιάνου ἐματᾶίωσιν ἰδέας τὰς μεγάλας,
και θ' ἀπομείνουν ἀκαρπες και δίχως σημασία,
χαίρε Βινιέρη Παναγιῆ τῆς φτώχειας προσιασίς.

Ἦμους κι' ἐτένα Θόδωρῆ ἐπινικίους πλέκω
κι' εἶμαι πολὺ πείσιργος και σ' τὰ θελόνη στέκω
ν' ἀκούσω τ' ἀποτελεσμα πολέμου ἐμφυλίου
ποῦ μοῦ θυμίζει τὰ παλὰ τὰ χρόνια τοῦ Σχολείου
Κουράγιο κάμε Θόδωρε, τίποτα μὴ σὲ σκιαζῆ,
κοντὰ σ τὸ εὐσκαίφυλλον δένδρι ποῦ σὲ σκεπάζη,
κι' ἐγὼ σὰ νάμουνα Μπασιζῆς, σὰ νάμουν Ἀμπατιέλος
προεξοφλῶ τὴ νίκη σου προτοῦ νὰ -ιδῶ τὸ τέλος.

Ἠρὼν ἡλκενὰ κι' ἀρμονικὴ ζαχαρομελωμένη
σὰ νὰν ἀν τὸν καλλίτερο τενόρο ἐγαλλμένη,
φωνὴ πολὺ μεταλικὴ ποῦ σ' ὅλους μας ἀρῆσει,
φωνὴ γρικιέται, πῶς παρὰ ἀμέτρητος θὰ πόση.

Και ἐπειδὴ μέ τὸν παρὰ κι' ἡ Μοῦσα γαργαλιζεται
λέγει σ' ἐσᾶς ποῦ μέ καρδιάς λαχτάρα τὸ ἐλπίζετε.
Χαίρε ποῦ θεία τῶ γραφε και φτωχοιώστρα μύρα,
νὰ μᾶς μοσκέψη ἀξάρνα χροσῆς βροχῆς πλημμύρα
χαίρε ποῦ κάθε ἀπατες θ' ἀνοίξουν μέ δεσπέτο,
(και σᾶς τὸ λέω νάχετε τὰ μέτε σας ἐφέτο),
χαίρε ποῦ σ' ὅλους θὰ δοθῆ μπλαχτικὸ σαλέπι,
τοῦς ἔχοντας βροματισμούς και κρύωμα στὴ τζέπη,
χαίρε ποῦ πάλιν θ' ἀκουσθῆ χρουσοῦ αἰῶνος φέμη,
ἀφοῦ και κέρνης τάλλαρα μέ τρεῖς ὀγγιές βολύμι,
χαίρε π' ἂν ἦ-αν ἐκλογές κάθε πέντ' ἔξη μῆνες
ἤθελε γένουν τα χωριὰ Καλλιφορνίας μίνες.

Χαρισμένος τῆς ἐκλογῆς ἡ μέρα θὰ προβάλλη
κι' εἶν περιττὸ εἰς ἡ μάσκας σ' αὐτὸ τὸ καρναβάλι
ἀφοῦ τ' ἀνακατόματα τ' ἀπάντεχα εἶοῦτα
μέ τὸ σταγιὸ μᾶς κάνουνε νὰ θάλομε μπαρμποῦτα.
Ποτὲ δὲν εἶχαν ἐκλογές τὸ φετινὸ τὸ χάλι
τέτοια πουτρίδα δὲ, θὰ ἰδῆς, οὔτε και στοῦ Κιψάλη.

Ἄλλοτε, δόξες ἀσματα σ' αὐτοὺς τοὺς μεγαθύμους
ποῦ θέλουν νὰ γιαιτρίφουνε τοὺς ἀσθενεῖς μας δῆμους,
και τὴν αὐτῶν συγχαίροντες μεγάλην καλοσύνην
και τὴν ἀγάπη πῶχουνε σ' τὴν ὄλην βωμοχούνην,
ἐπιτυχίαν παντελὴ εἰς ἕκαστον εὐχόμεθα
και ἔτι κι' ἔτι ὅλοι μας, ὑπὲρ αὐτῶν δεόμεθα.
Χαίρε ποῦ αὐταπάρησις σᾶς διακρίνει τόση
ἀφοῦ μέ τῆς θυσίης σας ὁ κόσμος θὰ γλυττώτη,
χαίρε π' ἂν δὲ χαλάσετε τῆς σχετικῆς δεκάρας,
ποτὲ δὲν θ' ἀπολαύσετε τοῦ βουλευτοῦ τῆς χάρας
χαίρε ποῦ τὰ ἱμπένια μας τὰ λημονᾶμε ὅλα,
πρῶτο ποῦ μᾶς τάτσουνε μέ μπανκονότας φόλα,
χαίρε ποῦ γιὰ νὰ πάρете τὸ φρέσκο τοῦ Φαλήρου,
πρέπει νὰ πρωτοπάρουμε τὸ φρέσκο τοῦ ταλήρου
χαίρε ποῦ κάθε χωρικὸς σᾶς ἐμαθε, σᾶς ζέρει
και δὲν ἀκούει τίποτα χωρὶς ἀρζάν στὸ χέρι,
χαίρε λοιπὸν θαυματουργὴ μονέδα ἡ ὀπιτῆ,
εἶσαι τ' ἀρρώστου μας χρωτὸς ἡ μόνη θεραπεία

Ἄτυχῆς και τάλαινα, Ἑλλὰς ἀγαπημένη!
πάντα και πάντοτε θὰ ζῆς χλωμὴ κι' ἀρρωστημένη
και πάντα τ' ἐλουτμεο σου θαμῆσο θὰ σαλεύη
ἐν ὅσῳ τέτοιο σύστημα γελοῖο βασιλεύει.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ